

DANMARK I DEN GLOBALE ØKONOMI

SEKRETARIATET FOR MINISTERUDVALGET

Prins Jørgens Gård 11, 1218 København K

Telefon 33 92 33 00 - Fax 33 11 16 65

26. januar 2006

Bilag om udvalgte internationale tendenser af betydning for dansk erhvervsliv¹

1. Indledning

I det følgende er udvalgt et mindre antal tendenser og usikkerhedsfaktorer, som skønnes at have stor betydning for de internationale rammebetingelser for dansk erhvervsliv. De pågældende tendenser er udvalgt blandt mange mulige, idet der er lagt vægt på, at de fremstår tilstrækkelig tydelige til, at de kan identificeres med rimelig sikkerhed og at det er rimeligt at forholde sig til deres betydning for Danmark. Der er valgt en tematisk tilgangsvinkel, som går på tværs af de enkelte verdensdele.

De valgte tendenser omhandler (1) demografi, (2) ressourcer og miljø, (3) global velstand og fattigdom samt (4) udvalgte usikkerhedsfaktorer. Beskrivelsen er forsøgt gjort så faktuel som mulig, men i sagens natur vil en drøftelse af et hvilket som helst sæt af fremadrettede perspektiver være udtryk for usikre prognoser og forudsigelser, som senere kan vise sig at være forkerte.

2. Demografi

Verdens befolkning forventes at stige fra 6,5 mia. i dag, til 7,9 mia. i 2025 og 9,1 mia. i 2050. Den overordnede tendens frem mod 2025 og tiden derefter er en befolkningsmæssig stagnation og betydelig aldring af befolkningerne i Europa, Øst- og Sydøstasien og decideret tilbagegang i Rusland, mens befolkningen i USA øges og forbliver relativ "ung" som følge af indvandring og relativ høj fertilitet. Samtidig fortsætter befolkningsekspløsionen i verdens mindre udviklede lande, især i Afrika og Sydasien, mens især Central- og Sydamerika også vil opleve betydelig befolkningsmæssig tilvækst. De ændrede befolkningsstørrelser og alderssammensætninger vil få betydning for regionernes økonomiske vækstpotentiale og på magtforholdene mellem nationerne. Endvidere vil den ændrede alderssammensætning få betydning for sammensætningen af den private og offentlige efterspørgsel.

Verdens befolkning 1950-2050. Millioner mennesker

	1950	2005	2015	2025	2050	Vækst p.a. 2005-25
Afrika	224	906	1.115	1.344	1.937	2,0%
Asien	1.396	3.905	4.351	4.728	5.217	1,0%
Europa	547	728	721	707	653	-0,1%
Sydamerika	167	562	635	697	784	1,1%
Nordamerika	172	331	361	388	438	0,8%
Oceanien	13	33	37	41	48	1,1%
Verden	2.519	6.465	7.219	7.905	9.076	1,1%

FN: *World Population Prospects. The 2004 Revision*

¹ Udarbejdet af Udenrigsministeriet efter bestilling af Sekretariatet for for ministerudvalget for Danmark i den globale økonomi. Bilaget er sendt til Globaliseringsrådet som faktuel baggrund for rådets drøftelser. Globaliseringsrådet kan ikke tages til indtægt for bilaget

- Verdens befolkningstal forventes at stige fra 6,5 mia. i dag til 9,1 mia. i 2050². Men der er tale om store regionale forskelle. Næsten hele befolkningstilvæksten vil ske i de mindre udviklede regioner (95% af tilvæksten).
- Befolkningsekspllosionen i Sydøst- og Østasien er stort set overstået. I realiteten var der mest tale om en sundhedsrevolution³. Fra 1950 er den forventede levealder øget med 25 år i Sydøstasien og med 30 år i Østasien, ligesom børnedødeligheden er faldet med mellem 2/3 og 4/5. Særlig i Indien, Pakistan, Bangladesh og Indonesien fortsætter den kraftige tilvækst, hvilket samtidig giver anledning til store forskydninger i befolkningstal mellem landene.
- Gennemsnitsalderen stiger markant i Asien. Især Japan berøres heraf, men også Kina ældes meget hurtigt. Medianalderen forventes at øges fra 30 til 39 år fra 2000 til 2025, hvorved den faktisk bliver højere end USA's⁴. I og med at Kina ikke har samme økonomiske baggrund som de udviklede lande vil aldringsprocessen stille Kina overfor særlige problemer.
- Befolkningstallet i Rusland har været faldende igennem flere år, hvilket kun delvist opvejes af tilvandring (ofte illegal) fra andre SNG-lande. Dødeligheden for mænd er nu større i Rusland end i Den 3. Verdens mindre udviklede lande⁵. Faldet i befolkningstallet skyldes især den – i forhold til den vestlige verden – meget ringe folkesundhed og svage sundhedssystem. Middellevetiden for mænd er langt under vestligt niveau og faldende, hvilket ikke mindst tilskrives misbrug af alkohol. HIV/AIDS-problemet er først nu ved at tiltrække sig stor opmærksomhed og der er risiko for at HIV vil reducere levealderen yderligere. Regeringen ser gerne indvandringen øget, men en voksende nationalisme kan føre til begrænsning. Det erkendes, at den demografiske udvikling kan få negativ indvirkning på Ruslands økonomiske udvikling bl.a. i form af mangel på arbejdskraft.
- I USA forventes befolkningen at vokse fra 285 mio. i 2000 til 358 mio. i 2025, svarende til 26 pct. i alt eller 0,7 pct. p.a. og dermed en vækst højere end de fleste lande i Asien⁶. Væksten skyldes høj fertilitet i USA og indvandring⁷. Udviklingen medfører en opbremsning på aldringen, hvor medianalderen kun forventes at øges med 2 år fra det nuværende niveau på 35,6 år til 37,6 i 2025.
- De fleste lande i Syd- og Centralamerika vil fortsat opleve betydelig, men dog aftagende befolkningstilvækst. I Afrika, særlig Øst- og Vestafrika, forventes befolkningstilvæksten at fortsætte i hastigt tempo.
- I Europa forventes en stagnation eller fald med en samtidig aldring i befolkning frem til 2025. I 2003 var befolkningstilvæksten kun på 0,04%, og EU's befolkning vokser kun svagt indtil 2025 på grund af indvandring, hvorefter den begynder at falde: 458 mio. indbyggere i 2005, 469,5 mio. i 2025 og 468,7 mio. i 2030. Ser man på den er-

² Hvor intet andet anført stammer oplysninger fra FN: World Population Prospects. The 2004 Revision, jf. også tabellen I bilaget

³ Det følgende bygger overvejende på Nicholas Eberstadt, "Four Surprises in Global Demography," Foreign Policy Research Institute's *Watch on the West*, Vol 5, Number 5, July 2004. og Power and Population in Asia, Policy Review, feb 2004 af samme forfatter

⁴ Nicholas Eberstadt, side 15.

⁵ According to UNPD estimates, male life expectancy is lower today for the Russian Federation than for the world's less developed regions", Eberstadt, side 21.

⁶ UNPD's medium variant projections, som refereret af Eberstandt, side 30

⁷ "In these projections, U.S. population growth accrues from two by no means implausible assumptions: 1) continued receptivity to newcomers and immigrants and 2) continuing "exceptionalism" in U.S. fertility patterns. (The United States today reports about 2.0 births per woman, as against about 1.5 in Western Europe, roughly 1.4 in Eastern Europe, and about 1.3 in Japan.)", Eberstadt side 30.

hvervsaktive befolkning (15-64 år) bliver nedgangen hurtigere: mellem 2005 og 2030 forventes nedgangen at være på 20,8 mio. personer.

3. Global velstand og fattigdom

De senere års globalisering har været en af de drivende kræfter for den økonomiske udvikling i verden. Hermed er ikke alene den samlede globale velstand øget i hidtil uset omfang, men samtidig er også den globale ulighed og fattigdom formindsket, særlig siden 1980⁸. Det gælder først og fremmest som følge af udviklingen i Asien, som har resulteret i et markant fald i antallet og andelen af fattige – fx er over 400 mio. kinesere blevet løftet ud af absolut fattigdom, men også en lang række andre lande, som har taget del i globaliseringen⁹. Globaliseringen har endnu ikke givet Afrika tilsvarende fremskridt.

BNP-vækst pr. capita 1820-1998. Pct. p.a.

	1820-70	1870-1913	1913-50	1950-73	1973-98
Vesteuropa	0,95	1,32	0,76	4,08	1,78
Vestlige aflæggere	1,42	1,81	1,55	2,44	1,94
Japan	0,19	1,48	0,89	8,05	2,34
Østeuropa og CIS	0,64	1,15	1,50	3,49	-1,1
Latinamerika	0,10	1,81	1,42	2,52	0,99
Asien, ex Japan	-0,11	0,38	-0,02	2,92	3,54
Afrika	0,12	0,64	1,02	2,07	0,01
Verden	0,53	1,30	0,91	2,93	1,33

Kilde: Angus Maddison, *The World Economy. A Millennial Perspective*. OECD, 2001

- I de seneste 30 år har den højeste vækst fundet sted i Øst- og Sydøstasien, samt de vestlige aflæggere i Nordamerika og Oceanien. Efter en kortere omstillingsperiode har også Rusland og Østeuropa oplevet høje vækstrater, mens Vesteuropa har sakket bagud.
- Globaliseringen har endnu ikke kommet de afrikanske lande til gode. Landene i Latinamerika har haft en omskiftelig tilværelse, som har svækket den økonomiske vækst, men er i de senere år kommet ind på en mere stabil kurs.
- Det er forventningen, at i de kommende år vil de højeste vækstrater også skulle findes i Asien, Rusland og Amerika. Der findes modelberegninger¹⁰, der rækker frem til 2050, som spår et meget positivt forløb af den økonomiske udvikling i Kina, Brasilien, Indien og Rusland, men der er mange forhold som kan afbryde eller afspore væksten¹¹.
- Stigningen i den globale velstand er i vid udstrækning kommet mange fattige lande til gode. FN skønner¹², at antallet af fattige i Asien vil falde kraftigt frem mod 2015. Der er således gode muligheder for at FNs 2015-målsætninger om reduktion af fattigdommen på dette område kan nås, selvom udviklingen i nogle regioner står i stampe.

⁸ Jf. fx Martin Wolf: *Why Globalization Works*. Yale UP, 2004, kapitel 9

⁹ World Bank: *Globalization, Growth and Poverty: Building an Inclusive World Economy*, 2002

¹⁰ Goldman Sachs, "Dreaming with the BRICs: The Path to 2050," Global Economics Paper 99 (October 2003)

¹¹ Charles Wolf, Jr., K.C. Yeh, Benjamin Zycher, Nicholas Eberstadt, Sung-Ho Lee: *Fault Lines in China's Economic Terrain*, 2003.

¹² FN: Human Development Report, 2005

Men FN skønner, at der i 2015 - alt andet lige - stadig vil være godt 800 mio. mennesker, som lever i dyb fattigdom, heraf en stor del i Afrika syd for Sahara.

- Med mindre de afrikanske lande formår at tage øget del i globaliseringen, må det forventes, at der i de kommende årtier vil ske en yderligere forskydning af fattigdom fra Asien til Afrika. Fattigdommen kan være kilde til konflikter og global ustabilitet¹³. Immigrationspresset på verdens rigere regioner, herunder Europa og USA, vil kunne intensiveres, hvilket medfører risici for spredning af smitsomme sygdomme som HIV/AIDS, SARS og fugleinfluenza. I det omfang de fattige udviklingslande ikke har glæde af globaliseringen er der risiko for, at de vil forsøge at bremse globale konsensusbaserede handelsaftaler i bl.a. WTO-regi.
- Vigtige forudsætninger for at der i Afrika kan skabes varig økonomisk vækst, er færre væbnede konflikter, god regeringsførelse, en ansvarlig økonomisk politik, stigende investeringer og øget handel både mellem de afrikanske lande indbyrdes og mellem Afrika og andre regioner.
- Nogle af de fattigste udviklingslande belastes hårdt af stigende energi- og råvarepriser, og følgerne af den globale opvarmning kan også påvirke disse negativt.¹⁴

4. Ressourcer og miljø

Den stigende globale velstand og forbrug indebærer risici for menneskeskabt global opvarmning¹⁵ og forringelse af økosystemerne¹⁶. Endvidere medfører velstandsstigningen stigende udfordringer m.h.t. håndtering af forurening, spildevand og affald samt risiko for øget international rivalisering om de knappe ressourcer. Disse udfordringer skal bl.a. løses gennem internationalt samarbejde. Der er væsentlige potentialer for en mere effektiv energiudvinding og –udnyttelse samt for udvikling af nye teknologier og energikilder, hvor der bl.a. kan forventes en stigende efterspørgsel fra bl.a. asiatiske lande.

- Det samlede energiforbrug hænger sammen med den økonomiske vækst og de anvendte energiteknologier. Løbende effektivisering af energiforbruget har betydet, at væksten i verdens velstand de seneste mange årtier har været betydeligt højere end væksten i energiforbruget. I perioden fra 1900 til 1975¹⁷ steg verdens energiforbrug 12 gange. Den årlige vækst var ca. 3 pct. kun afbrudt nogle få år af verdenskrigene og af energikrisen i 1970'erne. I denne periode skyldtes væksten overvejende de industrialiserede lande og begyndte først at aftage i den sidste del af århundredet som følge af øget energieffektivitet og –besparelser. Samtidig faldt energiforbruget i de tidligere Østblok-lande som følge af økonomiernes omstilling. I 1990'erne faldt den årlige vækst i verdens energiforbrug til omkring 1,5 pct. og er først i de seneste år øget igen som følge af høj økonomisk vækst i USA og stærkt stigende forbrug i Kina.
- Samlet set er det stadig den vestlige verden som forbruger størstedelen af verdens energi. Væksten i forbruget er imidlertid størst i udviklingslandene, særlig Indien og Kina¹⁸, hvor sidstnævnte i de seneste par år har bidraget med godt 50 pct. af væksten

¹³ Regeringen: Udviklingspolitiske perspektiver 2006-2010

¹⁴ Vedr. oplysninger om faldende fødevarerproduktion pr. capita i mange afrikanske lande jf. WR 2005, p. 221

¹⁵ Oplysningerne om energiforbrug og CO2-udslip stammer – hvor intet andet er anført - fra IEA World Energy Outlook 2005.

¹⁶ FN's Millennium Ecosystem Assessment, marts 2005

¹⁷ Jf. RWE: World Energy Report 2004, side 8 samt tabel 1, side 94

¹⁸ IEA World Energy Outlook 2005 (WEO 2005) p. 87: OECD-landenes andel af verdens energiforbrug lå i 2003 på 51 pct. men ventes i 2030 at falde til 42 pct. I samme periode øges udviklingslandenes andel fra 39 til 49 pct.

og nu står for omkring 12 pct. af verdens samlede energiforbrug¹⁹. Baggrunden for det hastigt stigende forbrug er disse landes industrialisering og urbanisering samt hastigt stigende velstand. Med stigende velstand og mere udviklede produktionsmetoder i disse lande kan man forvente en mere effektiv energiudnyttelse og stor efterspørgsel efter mere effektive teknologier.

- Samtidigt er der globalt en stigende interesse for at reducere afhængigheden af olie og gas. Det skyldes en bekymring for dels forsynings sikkerheden, dels negative økonomiske konsekvenser af uforudsigelige og voldsomme stigninger i priserne på olie og gas. Oveni bestræbelserne på at reducere de globale klimaforandringer betyder det, at der kan forventes en stigende efterspørgsel efter avancerede teknologier inden for energieffektivitet, vedvarende energi og renere forbrænding af fossile brændsler
- Energiforbruget pr. indbygger er højest i USA²⁰, som dels har et højere BNP end andre lande og samtidig en relativ lav energieffektivitet målt pr. BNP-enhed. Energieffektiviteten er lavest i CIS efterfulgt af USA og Kina/Inden.
- Det høje kinesiske forbrug begrænser sig ikke til energiressourcer, men vedrører alle forhold, der medgår til at opbygge industri, infrastruktur og byer samt i øvrigt akkommodere et stigende privat forbrug. Kina har i dag overhalet USA som verdens største forbruger af fire ud af fem grundlæggende råvarer: Korn, kød, kul og stål ligesom forbruget af vand, fødevarer, mineraler, tømmer og kemikalier stiger kraftigt. Forureningen i forbindelse hermed er massiv (af luft, vand og jord) og af øget udslip af klimagasser. I de kommende år vil man formentlig påbegynde ressourceeffektiviserende tiltag, som samtidig vil have en gavnlig effekt på miljøet. Kina vil nødvendigvis have stor interesse for teknologi, der optimerer de knappe ressourcer og vil uden tvivl i de kommende årtier lægge stor vægt herpå.
- Det globale CO₂-udslip forventes i 2030 - ved uændret satsning på fossile brændstoffer og uden særlige teknologiske gennembrud²¹ - at være øget med over 50 pct. i forhold til i dag. Udviklingslandene vil stå for mere end 70 pct. af denne forøgelse.²² Der er tegn på en øget hyppighed af vejrrelaterede naturkatastrofer²³, men der er stadig stor usikkerhed om dette bl.a. som følge af problemer med ældre data²⁴. De materielle omkostninger ved naturkatastrofer øges generelt med stigende velstand, mens mere velstående samfund ofte også formår at sikre sig bedre mod disse katastrofer. Landbrugsmæssigt kan klimaændringerne medføre visse fordele for Nordeuropa og Nordamerika, mens andre regioner og verdensdele forventes at blive negativt påvirket. De negative følger af en øget landbrugsproduktion er belastningen med næringsstoffer og pesticider, som vil kunne få betydning for ferskvandsressourcer, kystnære områder og den biologiske mangfoldighed.
- Lavere løn og produktionsomkostninger i lande udenfor Europa, først og fremmest udviklingslande i Asien og Sydamerika er drivkraft bag udflytning og outsourcing af mange miljøtunge produktioner. Elektronikproduktionen er et eksempel herpå. Elektronikproduktion og skrotning af elektronikproduktion foregår i stigende grad i Kina, Indien og Vestafrika, mens elektronikprodukterne overvejende forbruges i den vestlige verden.

¹⁹ RWE, statistisk bilag.

²⁰ Samstemmende beregning på grundlag af data om forbrug pr capita i "World Resources 2005" (WR 2005), p. 200-201 (udgivet af UNDP, UNEP, Verdensbanken og World Resources Institute) og Verdensbankens "Little Green Data Book 2004".

²¹ Fx carbon sequestration – teknik til at isolere og lagre CO₂, så atmosfæriske udslip forhindres.

²² IEA WEO 2005, p. 79

²³ IFRC's World Disaster Report 2004

²⁴ IFRC's World Disaster Report 2004

- Der er risiko for øget international rivalisering om knappe ressourcer – især på energiområdet²⁵. Ligeledes er der risiko for øget rivalisering i forbindelse med kontrol af vandressourcer bl.a. langs med verdens store floder.²⁶

5. Usikkerheder vedrørende de internationale forretningsvilkår

Visse forhold i den globale økonomiske udvikling kan få stor betydning for de internationale forretningsvilkår for dansk erhvervsliv. Dette skyldes dels den økonomiske udvikling i sig selv, og dels de globale handelspolitiske konsekvenser, der kan komme i kølvandet på en given økonomisk udvikling.

Blandt de største usikkerhedsfaktorer kan fremhæves konsekvenserne af det store *amerikanske opsparingsunderskud* for valutaudviklingen og renten, *høje oliepriser* og eventuelle *oliechok*, som primært vil ramme energiineffektive økonomier og økonomier med en stor fremstillingsindustri samt udviklingslande uden energiressourcer, holdbarheden af *Kinas økonomiske vækst*, herunder Kinas evne til at omstille sig fra den hidtidige ekstensive vækstmodel til en mere intensiv og vidensbåret økonomisk vækst, herunder spørgsmålet om sidstnævnte er forenelig med politisk stabilitet i Kina, *demografiens* betydning for den økonomiske udvikling samt risikoen for *nyprotektionisme*, som hænger snævert sammen med de udviklede landes interne omstillingsevne, den globale fattigdom og risikoen for international rivalisering om energiressourcer og råvarer.

- De store underskud på USA's betalingsbalance og statsbudget indebærer risici for verdensøkonomien i form af lavere amerikansk vækst eller en faldende USD eller en kombination af begge dele.
- Høje oliepriser kan også bremse væksten, selv om de i øjeblikket mere er en følge af høj økonomisk vækst. Der er erfaring for, at olieprisen bevæger sig i "cykler". Det skyldes, at høje priser stimulerer øget udvinding og produktion samtidig med at høje priser mindsker efterspørgslen gennem energibesparelser, substitution og teknologisk fornyelse. Et pris-kollaps inden for de næste 5-15 år anses af nogle eksperter, som det mest sandsynlige²⁷. Grundlæggende er der dog stor uenighed blandt analytikerne om stigningstakt og niveau for olieprisen i fremtiden.
- De økonomier, som berøres negativt af stigende oliepriser, er økonomier med megen transportaktivitet og stor fremstillingsindustri, og økonomier med stor nettoimport af energi. USA, Kina, Indien er derfor særlig udsatte, mens væksten i bl.a. Rusland og Brasilien samt landene omkring den Arabiske Golf vil blive stimuleret. For udviklingslande uden energiressourcer rammer høje energipriser særlig hårdt.
- Kina har i de senere år bidraget med omkring 10-25 pct. af væksten i den globale handel. Derfor er holdbarheden af den kinesiske økonomiske vækst ikke kun et kinesisk anliggende, men af global interesse. I Kina er der allerede nu indikationer på at energi-, miljø- og ressourceproblemer, ud over at være sundhedsrisici, udgør en bremse på væksten. Hertil kommer, at Kina vil have en meget stor udfordring ved at omstille sig fra den hidtidige ekstensive økonomisk vækstmodel til intensiv og vidensbåret økonomisk vækst, hvor stigninger i produktiviteten skal veje tungere.

²⁵ jf. fx National Intelligence Council: *Mapping the Global Future, 2004* og NIC: *Mapping the Future of the Middle East*. Conference Report. August 2005

²⁶ Næst efter Mellemøsten råder Asien over det laveste niveau fornybare vandressourcer pr. capita. Oceanien og Sydamerika har suverænt de største ressourcer. Kilde: WR 2005, p. 208-9.

²⁷ National Intelligence Council: *Mapping the Future of the Middle East*. Conference Report. August 2005, side 1, 2 og 6. "A price collapse, which will have significant economic and political ramifications in the area, is likely in five to 15 years."

- Befolkningsudviklingen har selvstændig indflydelse på økonomien. Alt andet lige hæmmer det Europas økonomiske udvikling i forhold til USA, at Europas befolkning vokser langsommere og hurtigere bliver ældre, end tilfældet er i USA.
- Den øgede internationale arbejdsdeling indebærer velstandsgevinster for de deltagende lande. Samtidig øges kravene til tilpasning af de nationale økonomier og virksomhederne stilles overfor en skarpere global konkurrence. Til forskel fra tidligere har virksomheder og nationale økonomier i dag kortere tid til at omstille sig. Dette udgør en stress-faktor for virksomhederne, for arbejdsmarkedet, for uddannelsessystemerne og generelt for de politiske systemer. I både USA og Europa har dette givet anledning til overvejelser om øget protektionisme. Blandt de forhold som kan trække i en mere protektionistisk retning kan peges på en hård korrektion af de store amerikanske underskud, som får betydning for den globale økonomiske vækst, manglende akkommodering af Kinas stigende økonomiske og politiske vægt samt konflikter over adgangen til naturressourcerne²⁸.

For eventuelle faktuelle spørgsmål: Jacob Warburg, Cheføkonom, Danmarks Eksportråd, Udenrigsministeriet, tlf.: 33 92 12 14.

²⁸ Martin Wolf: Why Globalization Works. Yale UP, 2004, kapitel 14

Verdens befolkning 1950-2050. Millioner mennesk 1 Fordeling af tilvækst

	1950	2005	2015	2025	2050	1950-2005	2005-2015	2015-2025	2025-2050
Afrika	224	906	1.115	1.344	1.937	17%	28%	33%	51%
Eastern Africa	65	288	363	448	679	6%	10%	12%	20%
Middle Africa	26	110	143	184	303	2%	4%	6%	10%
Northern Africa	53	191	225	256	312	3%	5%	4%	5%
Southern Africa	16	54	55	55	56	1%	0%	0%	0%
Western Africa	64	264	330	401	587	5%	9%	10%	16%
Asia	1.396	3.905	4.351	4.728	5.217	64%	59%	55%	42%
Eastern Asia	671	1.524	1.605	1.652	1.587	22%	11%	7%	-6%
South-central Asia	496	1.611	1.865	2.098	2.494	28%	34%	34%	34%
South-eastern Asia	178	556	623	678	752	10%	9%	8%	6%
Western Asia	51	214	257	299	383	4%	6%	6%	7%
Europe	547	728	721	707	653	5%	-1%	-2%	-5%
Eastern Europe	220	297	283	267	224	2%	-2%	-2%	-4%
Northern Europe	77	96	98	102	105	0%	0%	0%	0%
Southern Europe	109	149	151	149	139	1%	0%	0%	-1%
Western Europe	141	186	188	190	185	1%	0%	0%	0%
Latin America and Caribbean	167	562	635	697	784	10%	10%	9%	7%
Caribbean	17	39	42	45	46	1%	0%	0%	0%
Central America	37	147	168	186	210	3%	3%	3%	2%
South America	113	376	425	467	528	7%	7%	6%	5%
Northern America	172	331	361	388	438	4%	4%	4%	4%
Oceania	13	33	37	41	48	0%	0%	1%	1%
Australia/New Zealand	10	24	27	29	33	0%	0%	0%	0%
Melanesia	2	8	9	10	13	0%	0%	0%	0%
Micronesia	0	1	1	1	1	0%	0%	0%	0%
Polynesia	0	1	1	1	1	0%	0%	0%	0%
World	2.519	6.465	7.219	7.905	9.076	100%	100%	100%	100%

Kilde: FN: World Population Prospects. The 2004 Revision